

KÕIGI MAADE PROLETAARLASED, ÕHINEGE!

TALLINNA

POLÜTEHNIK

Nr. 41 (495)
XIX aastakäik

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI,
ELKNU KOMITEE JA AMETIHINGUKOMITEE HAALEKANDJA.

Reedel, 29. detsembril 1967

Head vana aasta lõppu!

Meile soovivad edurikast aastat 1968

Eesti Põllumajanduse Akadeemia
Uraali Polütehniline Instituut «Noorte HÄäl»
Valgevene Kõrgema ja Keskerihariduse Komitee
Silikaatbetooni Instituut
Trükikoda «Kommunist»
Põlevkivi Instituut
Riia Polütehniline Instituut

Gebrüder Netsch, Maschinenfabrik Selb/Bayern
Kaug-Ida Polütehniline Instituut
Uljanovski Polütehniline Instituut
Tallinna Polütehnikum
Tallinna Farmaatsiatehas
Mööbli Eksperimentaalvabrik «Standard» ja teised ettevõtted ning asutused

töötada ainult mantel seljas (ruumi A-III-109 keskmine ööpäevane temperatuur +12° C); siis teise korruse elu on täiesti normaalne. Kolmandal korrusel sunnib soe pintsaku seljast ajama. Mustamäe õppekorpus III korruste keskmine tööpäevane temperatuur ulatub +23° C-ni, Neljandatest korrustest me ei räägigi. Lahtiste akende puhul õnnestub temperatuuri suruda alla +30°. Kuna aga tömbetuule tõttu põhiline osa IV korruse «elanikest» põeb kroonilisi külmetushaigusi ja viibib kodusel ravil, ei maksa soojamajandusest eest hoolitsejatel sellele püüasjale mingit tähelepanu pöörata.

Ongi käes 1967. aasta viimane nädal. Vana muhe Tallinn kubi-seb näärivanadest. Võiks isegi jelda — iga kolmas Tallinna elanik on potentsiaalne näärivana (lapsed, naised ja sõdurid irvatakse välja). Katsu kauplusesse või kaubamajja pääseda — kadivad nõõbid, lipsu ja põsk-täbeme.

head ja pahad onud ja tädid, poisid ja tüdrukud: kas toob paki või ei too mitte!
Kuidas küll näärivana selles tohuvabohus orienteeruma peab? Ja hull küll, kui pastapliats, mille järgi Volgogradis käidud, või talimüts, mida terve juuni-kuu passitud sai, vääritu omaniku saab. Seepärast võttis esimese mikrorajooni näärivana katte ja saatis Tallinna Polütehnilisse Instituuti oma hakkaja abilise Lumememme. Sellest siis sündiski

Ohusoojusega käib kaasas ka õhu erakordne kuivus. Ruumi-des, kus selle vastu tõsiselt ei võidelda, kuivavad kokku mööblilikilbid. Kappiüksed ei kata enam avasid, riivid ei ulatu seinast seina, kattedvineer praguneb ja tõmbab end aiuselt lahti.

Kokku on ilmselt kuivanud ka ressursid uue mööbli muretsemiseks õpperuumide-se, kus seda siiani veel saadud ei ole. Vastavalt entusiasmistastele on üks või teine kateeder end varustanud ajakohase siustusega, või siis kasutab mööblit, mis 1926. aastal välja antud Tallinna Tehnikumi aastaraamatu piltidel enam päris uuea ei tundu.

Lumememme reportaaž

Hallo, hallo, siin näarireporter Meeme Lume ehk lühidalt Lume-Memm! Kuidas kuulete... hm, see tähendab, kuidas ügenda näete? Kui pimedavõitu, vänge sarakitünlad põlema — algab nana-aasta kõige pikem reportaaž! Läks!!!

hommikul või hilisõhtul! Et oleksid näha tähed ja kuulda see ebamaine kellahelin, mida tekitavad kaunis-proosalised terasvandid metalltorudest lipuvarraste küljes.

kaotada ära varjuline nurk III õppekorpus tagant tee õpvendamisega. Nüüd tekkis ette laohoone, mis omakorda nähtavust alla kisub. Jääb üle loota vaid kirele reageerimisele ja korralikule «protektorile» saapa all.

nemisaega juurde. Tarkuse andmine valgus laiati viite ja poole aasta peale. Nüüd lühenes õppeaeg jälle, kuid materjal ei tõmbu kokku! Takistab 36-tunnine seadus ja muud seadused, mis nii osavasti ja mehaaniliselt reguleerivad tudengi töökoormust. Peaasi, et vaese keses lõpetamiseni välja elaksid.

Varustusosakonnal pole aga sooja ega külma sellest, et mõnigi õpperuum oma otsarvet halvasti täidab — mööblil puudumisel!

1. Mäni ilust ja kellahelinast

Buss nr. 35 peatub temale mase elegantse nõksatusega otse postkontori ees. Vähesed jalutajad jäänud ruttavad uste juurde. Et enne nana-aasta, kui buss parkimisplatsile sõidab. On mõnus karge talvehommik. Külma n parasjagu — nii 11—26° Celsius järgi (Tallinna ilmajaama andmetel). Loengutele ruttajate inid ja põsenukid on roosad, uust tõuseb paksu auru, nii et nähtavus udupiirkonnas alla 1 kilomeetri, nagu tavatseb öelda kka seesamune ilmajaam. Loengute alguseni on jäänud 1,8 minutit. Selle aja jooksul tuleb läida 322,6 m konarlikku uisurara ühiselamute vahel, press da nnast sisse kitsast pilust meaanikakorpuse otas, anda ära üided, nuusata nina, kammida uukseid ja... ja siis ongi 1,8 minutit läbi.

2. Uksest auditooriumini

Niipea, kui kaks ja pool välisust tudengit talvest eraldavad, algab tal suur mure — kuhu panna oma väliskest poolepäevasele hoiule? Riidehoidusid on kaks — üks neist niisakas kauguses väliskest, teine see eneseteenindamisega, juba päris ebaviisakas kauguses. Kaks riidehoidu on suur progress, sest riiete arpanek viimasel minutil enne õppetöö algust on täpselt päevakava omavale tudengile alati probleemiks olnud. Ainult — lumesaju puhul käib siis lumine rada läbi kahe korpuse, enne kui mantel ja müts nagisse sulama saavad. Käimise paradoks üldse on II õppekorpusse valmissaamisega «paradokseerunud». Oletame, et tuled bussilt maha Trummi peatuses. Paarkümmend samm — ja juba näed varasemaid kaastudengeid auditooriumiakna taga. Kuid kohtumiseni kulub veel tublisti aega. Sul tuleb marssida V korpusest välja ja hoone sees sama tee tagasi. Siis, 10 minuti pärast, võid juba salajase rõõmuga jälgida veel hilsemat kaost, kes hapult audit-orumiaknasse piilub — väljastpoolt. Pealegi on pool 10-minutilise teekonnast üpris hädaohtlik. Õppekorpusse kammipiid moodustavad rea varjatud teekäändused, millede tagant oeg-ajalt välja kargavad veo-, takso- ja isiklikud rutod, häält teemata ja võimetutena pidurdama klaasli-bedal teel.

3. Uue aasta arvel

«Tervist ja jõudu!»
Aga auditooriumiuksest ei tule keegi välja. Poen ise õppetuppa ja märkan gruppi tudengeid niieelda kitsamas ringis päeva-probleeme arutamas. Teadlik tudeng kasutab vaba aega maksimaalselt, tutvub käigult välispoliitiliste sündmustega ja tõstab igati oma teadmiste taset.

«Kas Vietnami jõulurahu probleemid?»

«Mis rahu siin olla saab, semestri lõpp käes. Treime projekti maha!»
«Maha?»

«Ikka. Kui ise ei oska.»
«Miks te siis ei oska?»

«Sest töötame juba 1968. aasta arvel.»
«???»

«Nojah, meile anti kätte projekt, mille aluseks oleva loengumaterjali ettekandmine lõpeb alles 1968. aasta kevadsemestril.»
«Vaat, see on alles lops!»

«Mis lops — see pole veel midagi. Meil on portfelliges projekti üleanded, mille kohta käivad loengud alles 1968. aasta sügissemestril. Projekti tähtaeg on jaanuar 1968.»

See on juba tõeline piruka! Kunagi kui «inseneri tegemine» kestis 4 aastat ja 10 kuud, sobisid kõik projektid ühte loengutege Vahepeal anti tudengitele are

5. Entusiastid

Kuigi üks korralik lumest mees peab sooja kartma, tõusin keemiakorpuse kolmandale korrusele. Seal asub instituudi üks meeldivamaid kohti — õppekõök. Millised lõhnad, sa taevas! Muide, praegu pole mingisuguseid lõhnu. Lõhna ja lõhnavate toitude meisterdajad kaitsevad 301. auditooriumis oma diplomitoid.

Kaitsmine nagu ikka — kes närvierib, kes naerab liialt palju, kes on läbi ja rahul (maha sain, olgu jumal tänatud, või sedasi!).

Kolm neidu ei kavatse oma jooniseid tahvlile panna — neil polegi jooniseid. Nende diplomitööd, üksteisega tihedalt seotud, on küllalt omapärased. Maie Argel, Mai Ojaver ja Anne-Liis Valk uurisid läbi kuhjade viisi eesti rahvapärandit, otsides toite, mida vanad eestlased suupäraseks pidasid. Töö eesmärgiks

4. Soojusest ja soojast

Instituudi hoonete projekteerimisel on midagi kahe silma vahele jäetud — nimelt asjaolu, et soe õhk üle poole tõuseb. Võite ise kontrollida. Kui esimese korruse «elanikud» võivad

oli taaselustada vanu argipäevaja peotoite. Veel enam — koos toitudega peavad kaasama ka vastavad serveerimiskombed ja muud tavad.

Tõsi — eesti rahvuslik köök on maad andmas šašlökile, hartsoole, lülja-kebabile ja piuju-kale.

(Järg 3. lk.)

Hästi sobib too kellahelin hävarasse lumisesse vaikusse, et ihmatult peatub ja naudid ihti, mände, vaikivat tornkraa-at peakorpuse taga, tuliaknede du õppekorpusse kammipiidel. Peab tunnistama, paraku, et iliselt «häälestatud» vaatlajale vaatepilt päris kena. Ta'vise irdunud looduse rüpes ne'i ja pool korpust helisevaid mõtengu, tööd, otsimist, tuld akendes ja saginat uksele — elu, üldlusi, pürgimist, mis ei lõpe talve tulekuga nagu konnapulm. Ehh, fotograafid, hinnake lumise mäni ilu! Saagu visa, tassakas, viletsal liivapinnas-lõika ipihaljas mänd eesti inse-neri sümboliks! Pildistage mänd ja instituuti ja lund vara-

MEIE INSTITUUDIS ON PRAEGU 9544 ÜLIÖPILAST.

Eesti rahvas sõõb riita leiba, moskvälhist (?) saia, ukraina doršti ja kotlette harkovi moodi. Ainsaks «rahvuslikuks» toiduks, milline räägitakse koos torupilliga olevat toodud šotlastelt, on mulgikapsad.

Eesti klüas juuakse žiguli õlut ja armeenia konjakit. Mõdu ja taari maitset ei mäleta ka vanemad inimesed.

Ometi, nagu tõestasid diplomaadid, on eesti toidud igati täisväärtuslikud, vitamiinirikkad ja mis peasi — enamalt jaolt hõlpsasti valmistatavad ka kaas-aegse mehhaniseeritud suurköögi tingimustes. Eks siit ka kolme neiu ühine ettepanek — luua eesti ühistoitolustamise tšeliseit rahvuslik söökla (paha nimega «kõrts»), kus toidud, sisustus, teenindava personali (paha sõnaga «kõrtsmike») rõivad ja serveerimine oleksid etnograafiliselt omased meie väikesele rahvale. Mitte ainult turistide pärast, ka meie pärast, kes me olemasolevat värskeltküpsetatud leiva lõhna, ütles Anne-Liis üksiks, nõudes, et niisuguses ettevõttes ei tohiks ka puududa õige leivaahju.

Nii see on — oleme leiva lõhna unustanud. Kui arutati Glehni lossi ümberehitamise projekti, selgus, et autorid pakkusid küll kaminatid ja šašlikkoldeid, kuid leivaahju ei tulnud kellelegi pähe. Iseasi, kas klubi vajab oma leivaahju. Kuid kellelegi ei tulnud pähegi!!!

Et esivanemate toidud näri-lauale sobivad, võib igamees kontrollida, valmistades toite meie perenaiste nurgas ilmuvate retseptide järgi, milliste autoriteks on eelnimetatud kolm entusiastit. Toitude aluseks on etnograafilised materjalid, ret-

septid on aga kaastinud TPI õnnekiidid, keemilised mandal korrusel, kus nli hüva lõhna liigub.

6. Kes järjekorras esimesed

Aasta jõuab lõpule. Mõeldas on keskkooli lõpetamine, suvisseastumiseksamid, esimene semester. Mõeldas on eh tsmal va suvi, uudismaa, meri, suvepäike, kuldne sügis kolhoosis. Mõeldas on selle aasta spordivõistlustes. ÜTÜ konkurs. Igalt poolt töid TPI tudengid kaasa midagi head, kes auhinna, kes tervise, kes optimismi.

Ka õppejõududel on töörohke aasta seljataha jäämas. Kateedrites köidetakse teaduslikke töid, kirjutatakse aruandeid, aruan-deid aruanneite kohta (sama pakse, kuid mitte sama sisu-oleva aasia Nõukogude Eesti preemiaid ka meie majja. Kolm kollektiivi — magnetpumba täiustajad, DFK liimide autorid ja veepuhastuse probleemidega tegelejad said kinnituse oma töö väärtusele. Näärivanagi tahab neid esmajoones meeles pidades. Kuid kõige ette lubatakse seekord (vt. esileheküljel) õppejõud, teenistujad ja üliõpilased, keda ühiskondlikud organisatsioonid «ära on unustanud». Nad pälvivad kiituse ja koha ahtavilil oma igapäevase tubli tööga. Olgu nad siis näärikuuse all esimesed!

Reportaazi organiseringis Näär-pakkide Valmistamise ja Oigla-se Jaotamise Komitee Tallinna Vabariikliku Kontori Mustamäe Esimese Mikrorajooni Alamkomisjoni Pressigrupp.

Jäljenägemiseni tuleval aastal! Reporter oli Meeme Lume.

Poolakad ja fotograafia

Fotograafia on muutunud poolakate populaarsemaks hobbyks. Fotoaparaatide omanikke on selles riigis üle miljoni. Sellest hoolimata püsib fotoaparaatide müük muutumatuna — 170 000 fotoaparati aastas. Filmi ja fotopaberi kulutamise poolest on poolakad üheksandal kohal maailmas.

ÜLKNÜ Keskkomitee aukirjad

aktiivse osavõtu eest Eesti Üliõpilaste Ehitusmaleva tööst saavad kümme maleva liiget.

Nende hulgas on Tallinna Põlteenhnilise Instituudi üliõpilased Toomas Etverk, Arvi Tõps ja Indrek Toome.

Üldkateeder — ÜTÜ — komsomol

Tallinnas toimus Üliõpilaste Teadusliku Ühingu Vabariikliku Nõukogu talendatud koosolek. Sellest osa võtma olid kutsutud ka kõrgemate koolide üldkateedrite ja komsomolikomiteede esindajad. Koosolekul selgus, et enamikes üldkateedrites on raskusi ÜTÜ töö korraldamisega. Meie õppeasutuses on püütud olukorda parandada üldkateedrite poolt organiseeritavate referatiivsete teaduslike tööde konkursside korraldamisega. Tartu Riikliku Ülikooli NLKP ajaloo kateedri esindajad rääkisid nende «pool-

illegaalselt» eksperimendist UTU töö aktiveerimisel. Nimelt võimaldati seal 7—8 üliõpilasele (soovijaid leidis kümme korda rohkem), kes olid eeskujulikult osa võtnud seminaridest, arvestada eksam teadusliku referaadiga. Referaati hindasid mitu õppejõudu ja alles ühise otsusega maksimaalse hinde kasuks kanti see matriklisse. Seejuures kehtis veel nõue, et referaat pidi olema avalikult ette kantud. Koosolijad avaldasid arvamust, et analoogset eksperimenti võiks ka mujal korraldada. Ka varasemad kogemused näitavad, et parimaid tulemusi saavutatakse siis, kui teaduslik töö on õppetöoga tihedalt seotud. Üldkateedrite töös seoses üliõpilaste teadusliku tööga leiti mõndagi huvitav-kasulikku kogemuste vahetamisel.

Päevakorra teine punkt aga kujunes ühepoolseks. Ükski (!) kõrgemate koolide komsomolikomiteedest ei suvatsenud saata oma esindajat nõupidamisele. Üksnes see juba näitab, et sidemed UTU ja komsomoli vahel on nõrgad. Parem on olukord Konservatooriumis ja Kunstiinstituudis, kus on paarsada üliõpilast ja kümnekond neist tegelevad nii komsomoli kui ka ÜTÜ töö organiseerimisega.

Tartu kõrgemates õppeasutustes ja Tallinna Pedagoogilises Instituudis sidemed UTU nõukogude

Et kolm meie instituudi tudengit viibis mullu Saksa Demokraatlikus Vabariigis, tuli ka aastavahetusele kohalikes tingimustes kaasa elada.

Eestis on vana aastat harjutud kena talveilmaga ära saatma. On lund ja veidi pakast. Saksamaal oli aga see talv suhteliselt pehme. Ei tekkinud vajadust isegi talvemütsi järgi. Sel ajal, kui Eestis oli üle 30 pügalat külma, näitas kraadiklaas Dresdenis 13 kraadi sooja. Temperatuuride vahe seega umbes pool-sada kraadi. Nii polnud see müüdugi alati, kuid lume puudumine enne uut aastat tekitas nagu veidi segadust. Linnades talve nagu polnudki. Sadanud lumi sulas kiiresti ja tänavad olid peagi jälle kuivad.

Mägedes olid lood teisiti. Seal oli lund, pakast ja kena talveilma kõigile. Paarsada meetrit kõrguste vahet muudab kliimat rohkem kui oleks võinud arvata. Nii et saksa tudengid talverõmudest siiski ilma ei jäänud.

Uue aasta saabumist võib ära tunda pühade-eelse elevuse järgi linnades. Kui tänavad on õhtuti melte harjumatu inimtühjad, siis detsembri lõpupäevil võib seal märgata teatud elavnemist. Kaubamajad ja kauplused on kauem avatud,

vaateaknad võistlevad üksteisega toreduse poolest. Igaüks püüab midagi uutset välja mõelda, et ostjaid ligi meelitada. Pühadeks tuleb kõik varakult valmis varuda, sest hiljem on kauplused mitu päeva suletud.

Paistab, et uue aasta vastu võtmisel tudengid ühiselt suuremaid üritusi ei korraldanud. Ühiselamud jäid tuhjaks. Sõideti kas koju, tuttavate poole või mägedesse. Vana aasta saadeti ära perekondlikus ringis või tuttavate seltskonnas.

Väga hinnatud on võimalus aastavahetuse mõõdasaamiseks mügedes ametiühingu puhkekodus, turismibaasis või magihotelis. Kohad tuleb selleks müüangi varakult kinni panna. See on tingitud võib-olla hubasest ja kodusest õhkkonnast taolistes noorte turismibaasides.

Reklaamitakse ka uue aasta vastuõtmist välismaal. Kõige suurema tunnustuse on võitnud Praha hotellid.

Meie tähelepanekud näitavad, et heast tujust ei tule saksa tudengil kunagi puudu. Osatakse lugu pidada heast naljast ja ka head nalja teha. Tuju tõstmise

juurde kuulub ka õlu, aga seda ainult tuju tõstmiseks. Ei olnud näha, et ükski tudeng oleks olnud kosutavat õlut või kuldset veini ülearu tarvitanud. Uue aasta puhul lisandub neile ka šampanja (Schaumwein). Saabu-vat aastat tervitatakse traditsioonilise toostiga «Prost, Neujahr!»

Omaette elamuse annab ilutulestik, mis on suuremalt jaolt isetegevuslikku laadi. Rakette hangitakse eelnevalt kauplustest ja seega võtavad sellest etendusest osa suured rahvahulgad. Kogu tulevärki saadab katkematu kirikukellade helin. Ligi paar-kümmend minutit on taevas linna kohal kõikkõrvalikkude värvi tuledest üle külvatud. Seda suu-repärast vaatepilti on raske edasi anda. Mõtted liiguvad iseene-sest kodumaa poole. Ühest kül-jest on kahju, et ei saa viibida vanade sõprade keskel, teisest küljest on rõõm saabunud aasta üle, mis tõotab palju uut ja huvitavat ning jäljenägemisrõõmu koduses Tallinnas.

MAIDU PIRMETS, LE-91

Filosoofiakandidaat Kuulo Vimmsaare

See kirjutis on mõnevõrra hiljaks jäänud nagu sündmuski, millele ta on pühendatud. 7. juulil kaitsesid Sa Moskvas kandidaadiväitekirja teemal «Tänapäeva luteri kiriku ideoloogia kriitika», kuigi oleksid meie arvates võinud seda teha juba hulga varem. Juhtub ju nii, et tavaliselt noor teadlane enne kaitses väitekirja ja siis alles tunnustatakse teda kui spetsialisti. Sinuga oli vastupidine: oled juba aastaid ateismitaevast niisuguse suurusjärgu täht, mis paistab kaugele üle vabariigi piiride. Sinu sulg on kiria pannud üle pooleaia teadusliku ja populaarteadusliku artikli ning kuuldavasti on neid, mida Sa tunnend, et on vaja kirjutada, Su isiklikus plaanis juba jälle ligi parkümmend.

See on vaja on Sinu puhul ülimalt iseloomulik. Ateism on sulle kutsumuseks. elu mõtteks, sest seda on praktiliselt tarvis. Kui Sa lõpetasid ülikooli ja kaitsesid oma ligi 200-leheküljelist diplomitööd sotsialistliku revolutsiooni rahuliku arenemise kohta, siis tehti sulle ettepanek teha see töö sisutihedamaks ja esitada kaitsmiseks väitekirjana. Sa ei teinud seda, sest diplomitöö oli vaid enese jõu proovimine, mitte veel töö ise. Pealegi oli Sul professor Šahnovitši

geli kuudeks eemale tööst peaaegu valmis väitekirja kallal ja olid üheks põhjuseks, miks Sa kaitsmise nii kauaks edasi lükasid. Ei ole meie asi kohut mõista, kas Sa tegid õigesti. Igatahes käisid Sa oma südame-tunnistuse järgi ja see on sulle alati olnud peamine.

Sind iseloomustab põhjalikkus, tahtmine teha kõike ainult väga hästi. Sa ei oskagi teha midagi pealiskaudselt, poolikult. Just enne sõda lõpetasid Sa keskkooli cum laude. Sõda katkestas Su haridustee, kuid sõjaaastad andsid sulle marksistliku maailmavaate. Sõjas sai Sinust kommunist ja tekkis huvi filosoofia vastu. Uraali muldonnide vahel lugesid Sa omasugustele sõjameestele maha esimesed «loengud», puhkehetkedel pidasid oma esimesed «filosoofilised diskussioonid». Panime need sõnad jutu-märkidesse. sest filosoofiat õppisid põhjalikult tundma alles pärast sõda. 1949. aastal lõpetasid Vabariikliku Parteikooli, aastal 1957 töö kõrval Leningradi Riikliku Ülikooli filosoofiateaduskonna. Mõlemal diplomi on punane kiri «Kiitusega». LRÜ riigieksami protokollides seisab Sinu nime taga märkus: «Eriti põhjalik ja loov vastus». Ja eks äärmine nõudlikkus oma töö kvaliteedi suhtes pannud Sind kor-duvalt parandama ja ümber te-

gema väitekirja, mis teiste arvates oli juba küps kaitsmiseks

Sa otsid uut ega karda raskusi. Vahel tundub, et Sa just otsidki neid, et nendega rinda pista. Kui Sa valisid oma uurimisobjektiks tänapäeva luteri kiriku ideoloogia, siis Sa teadsid väga hästi, missuguste raskustega Sul tuleb kokku pörgata. Puudusid kirjalikud allikad, mida kritiseerida ja üldistada, polnud ühtegi uurimust. Aastaid tuli istuda arhiivides ja raamatukogudes, lugeda läbi mõlemad tohimeid lehekülgi, mida on kirjutatud kirik minevikus. See oli alnuit eeltöö, e mõista kiriku tänapäeva. Selleks tuli Sul loobuda veel ligi 300 pühapäevast. Alles siis võisid Sa öelda, et tunnend oma teemat ja ütlesid paljutki uut moodi.

Uut moodi on ka Su loengud millest peetakse lugu. Uut moodi on seegi, et tehnikaülikooli töötab ateistliklubi ja tudengid kirjutavad ateistlikke auhinna-töid. Kõige selle taga on mingi kanti pidi ikka Sinu teaduslik töö.

Võiks öelda, et nüüd on ta lõpetatud. Kuid Sina arvad, et Tallinn ei saa ilalgi valmis — probleeme jätkub rohkem ku Sinu jaoks.

Luba lõpetada need meenutused NLKP Keskkomitee juure asuva Ühiskonnateaduste Aka-deemia Teadusliku Ateismi Instituudi direktori, filosoofiadoktori A. F. Okulovi sõnadega Sinu väitekirja kaitsmisel:

«Me tunneme seltsimee Vimmsaaret juba palju aastat kui suurt spetsialisti luteri kiriku alal. Peale huvitava disser-tatsiooni olen kuulnud palju t huvitavaid esinemisi teaduslike konverentsidel ja nõupidamistel Moskvas ja Balti vabariikides.

Pean ütlemä, et meil on terr-naol teremist tõesti väga aruk ja andeka teadusliku töötajag Mina isiklikult tahaksin väg et ta iškaks seda tööd edaspidigi, lõotaks läbi luteri kirik ja selle ideoloogia kriitikat ka sitlevaid probleeme.»

Ka meie soovime seda. teame, et Sa teed seda ja te põhjalikult. Teisiti ei oleks Sinu moodi.

Sinu töö- ja mõtte-kaaslased

Rheinilt Baierisse

15 päeva, 9 linna, 5 instituuti, 4 muuseumi, 1 soojuselektrijaam, 1 tootmisfirma, 1260 km sõitu elektriraudteel ja umbes 750 km maanteel — need on lühidalt statistilised andmed prof. T. Opiku ja aliakirjutanu teaduslikust komandeeringuast Saksa Föderatiivsesse Vabariiki.

Komandeeringu põhieesmärgiks oli materjalide purustamise, kulumise ja katelde küttepindade saastumise alaste uurimistöödega tutvumine. Üsna põgusalt tutvusime ka Saksa FV ülikoolide, struktuuri ja õppetöö korraldusega.

Kõige tugevama mulje jätsid Karlsruhe Tehnikaülikooli Mehhanilise Tehnoloogia Instituut ja selle direktor prof. Hans Rumpf, kes muide on ka sama ülikooli rektor. Selle suhteliselt noore instituudi (tegutseb vaid 10 aastat) sisustus, kaader ja teaduslikud tööd tahkete materjalide purustamisteooria alalt kuuluvad kahtlemata maailmaklassi.

Palju huvitavat nägime ka Stuttgarti Tehnikaülikooli Riiklikus Materjalide Katsekojas, mida juhatab prof. Karl Wellinger. Sellel asutusel on häid saavutusi materjalide kulumise uurimisel.

Katelde küttepindade erosiooni ja korrosiooni küsimustes kuulsime mõndagi uut sama ülikooli soojuselektrijaamade instituudi, kus direktoriks on prof. Rudolf Quack.

- 1) Mängust võib võtta osa piiramatu arv üliõpilasi ja õppejõude.
- 2) Visatakse ühe täringuga loosiga määratud järjekorras.
- 3) Matk algab N kateedrist ja lõpeb auditoriumis A.
- 4) Arvestada allpool loetletud välistingimusi.

1. Võib a'ata kas või kanega. Ainult, mis seal salata, — kolm ei rahulda!
3. Riideid ei ole, stin ei ole lahe veel. Kord jätta vahel!
5. Lai tee parimas mõttes. Kaks korda kiirem tõte!
7. Järv. Niiskel ajal säästke kingi, minge läbi rohu ringi (→).
9. Vallatu kurv (→). Suvel võib iramees minna otseteed üle muru siin. (Võidime sekundeid viisi!) Oppejõud ees, tudeng järgi. Valv ei ole, kes kär ics!
11. Bussipeatus. Kes viskab meist kolmteisi? See sõidab linna. Teised jäävad tunniks ootama sinna.
13. Hoogsa «kuuega» saab üles mäest. Seni — oota!
14. Libised tagasi kümnelt. Küüas on jääs (tolvel). Liina kas loota?
15. Hüüat postu-ad' d. Por le pind pla d d. (Sured) p' ts' d säari ja pütsäär! Et rada ei ol' ve tu, puhastamiseks kor-raks peatu!

Sõbralikus õhkkonnas kulgenud vestluste ja teaduslike trükkide vahetamise järele jõudsimise kõikjal ühiselt veendumusele, et leidub hulgaliselt probleeme, milliste lahendamisel vastastikkuna koostöö on kasulik mõlemale poolele. Eriti kehtib öeldu katlatorude kõrgtemperatuurse korrosiooni ja erosiooni, aglomeratsioonide tekke mehhanismi ja kulumisprotsesside uurimise aparatuuri kohta. Edaspidi on kavatsuseks vahetada regulaarselt trükkiseid ja võimalust mööda ka teaduslikku kaadrit.

Lisaks mainitule saime suurepäraseid nägusi kahtlemata Kölni lähedasse moodsaasse Nierausseemi soojuselektrijaama ja

Tallinna kirikud 1967

«Me teeme põhimõttelist vahet kirikute kui usukultuse hoonete ja mõnede sakraalehitiste kui kultuuriväärtuste vahel,» ütles dots. kt. Kuulo Vimmsaare «Atheose» järjekordset klubiõhtut avades.

Huvitava ja särtsaka ettekanne Tallinna kirikute ja palvemajade tegevusest tänapäeval tegi majandusteaduskonna diplomand Ragnar Uritam. Ta andis oma auhinnatöö «Tallinna kirikuliste demograafiline koosseis ja ateistliku kasvatusöö organiseerimine» põhjal vastused küsimustele kui palju, kes, kus ja millal käib tallinlasi veel «jumalakodades» ja analüüsis selle mõningaid põhjusi. Küsimusterahke kinnitas, et ettekanne äratas huvi.

KAS TEATE, ET...

...Tallinna vanim kirik on Toomkirik (1229),

...Toomkiriku tornis pole risti, vaid on tuulilipp arvuga 1779 (torni juurdeehitamise aasta),

...Toomkirikusse on maetud esimene vene ümbermaailmapurjetaja admiral A. I. Krusenstern,

Vene laevastiku admiral lotlane Samuel Greigh,

Rootsi väepealik Pontus de la Gardie,

tema naine Rootsi kuninga Johannes III tütar Sophie,

Kutuzovi võimees, keiser

Münchenis asuvasse Saksa Muuseumi (suurim tehnika- ja loodusteadusala muuseum Euroopas). Saksamaa loodusest jäid kõige eredamalt meelde Schwarzwaldi mäed ning Rheini ja Neckari jõgede ürgorud.

Kokkuvõttes — oli pingeline, kuid kasulik reis.

I. KLEIS,
masinaelementide kateedri
dozent

Õhtu professorid Hans Rumpf ja Umar Opik teevad matkateel peatuse Schwarzwaldi mäestikus.

Aleksandri adjutant F. Tiesenhausen, kes langes Austerlitz lahingus jt.,

...Oleviste kiriku torni kõrgus on 124 meetrit ja et

...Pirita klooster on olnud segaklooster.

Seda ja palju muud teadsid märgusõna «LAMEE» all esinenud keemia-õieud, kes suure edumaaga võitsid viktorini ja viitsid ära esikoha — tordi.

Missugune on Tallinna kõige lüsam kirik? Siin läksid maitsed lahku. Enamik pakkus kirikute «iludusvõistlusel» esikohta ajaloolisele Toomkirikule ja kirevale Aleksander Nevski katedraalile Toompeal. Range žüriil aga ei nõustunud ei stiilidrevalle Toomkirikule hiljem juurde ehitatud barokk-torniga ega vene õigusu katedraali pseudoklassitsismiga. Ta eelistas Oleviste kiriku monumentaalsust, selle kõrgusesse suunatud sihvakaid gootlikke sirgjooni.

Üks paremini säilinud sisustusega keskaegseid kirikuid Tallinnas on kirju kellaga Pühavaimu kirik Sade tänavas. Selle kirikuhoone ajaloolisest ja kunstilisest väärtusest kõneles üksikasjalikult üliõpilane Anatoli Porman (LT-11). Kokkuvõtte Tallinna kirikute ajaloo tegi Tallinna Linnamuuseumi vanem teaduslik töötaja Kaupo Deemant. Ohtu oli asjalik ja huvitav.

Õhte Londoni vanakraamikaupluse ilmus hästirietatud mees. Ta ostis sealt vana seinakella, kaminasimsi, paari vanu suuski ja igvana pesukapi. Ostja soovil viidi vanakraami maja ette Downing Street 10. Kuid veoauto pidi peatselt tagasi pöörduma — keegi polnud seal pakutud kaubast huvitatud. Downing Street 10 on Suurbritannia peaministri residents.

Ühe Prantsusmaa väikelinna perekonnaseisumetis ilmnes abielu sõlmima järjekordne noorpaar. Kui ametnik küsis pruudilt — kas ta tahab selle mehega abielluda, ütles neiu kähku: «Ei, ja veel-rd ei! Ta on minu jaoks liiga vana ja abiellumise puhul pean temast varsti lahutama.» Seejärel hüppas ta aknast välja. Neiu oli ema peigmehest 13 aastat noorem.

16. Teaduse juurde ei ole laia ust. Siin ongi nii just. Oota m'nut't paar, siis sisse sa d!

17. ja 18. Reltiin. Kiirus poole väiksem siin.

19. Hügelkell koridoris tili es. Kell 8.30 on loengu algus. Kui korras on laetagus, see toimub — ära hiline!

ROOTOR

„Tallinna Polütehniku toimetus

oovib oma kaas'öö'leste ja lueja ole rõõmuküllast vana aastal lõppu!

Koor laulab Suurgildi hoones

Kirjutati 11. detsember 1966. TPI Akadeemilise Meeskoori kontserdil Tallinna Pedagoogilises Instituudis astus esmakordselt avalikkuse ette meie kammerkoor Ant Üleoja juhatusel. Et asi oleks ametlik ja paberil korras, anti vastsündinud, kuid juba esinemisvõimelisele imikule akadeemilise isa ja ema poolt sünnitunnistus. Harjutati kevadeni. Sügisel astus koori etteotsa Enn Oja. Kasvas meie pere ja kasvas repertuaar, kunstimeisterlikkus aga veel vast «Estonia» kontserdisaali ei luba. Kuulsime, et ennevanasti olla lauldud Suurgildi hoones. Maja praeguse peremehe — Ajaloomuuseumiga — saime kergesti kaubale ja 15. detsembril astusimegi börsiaalis ülesse. Saalist ja seal varematal aegadel toimunud kontsertidest rääkis muuseumi peavarahidja. Selgus, et viimase viiekümne aasta jooksul ei ole seal kõlanud ükski laul ega muusikapala. Keskaegse võlvistiku all (saal oli lausa iseiaulev) kõlasid meie renessansiaegsed laulud igati kohaselt. Meeleolu andis ka hubisev küünlavalgus ja kõverjalgsel laual avatud keskaegne noodiraamat.

Kuulajate ja muuseumirahva soovil kavatseme lähemal ajal samas saalis anda veel ühe kontserdi.

K. KROONIK

Missis Pat Dunn tegi edukalt jalgpallikohtuniku eksamid. Kuid sellest hoolimata ei saa see daam ihaldatud ametit pidada. Nimelt ei ole Inglismaa Jalgpalliliidu juhtkonnale naise ilmumine kohtunike hulka sugugi meelt mööda. Ainult sellel põhjusel täiendati liidu põhikirja uue punktiga, mis keelab naiskohtuniku ilmumise jalgpallimurule.

Esimest korda esines Suurbritannia Kuningliku Filharmoonia orkester naisdirigendi juhatusel. Kõigil kontserdil, kus taktikeppi hoidis käes Sylvia Caduff, ilmus saali tavalisest tublisti rohkem muusikasõpru.

Lennukompanii «Pan American Airways» stjuardessid avaldasid energilist protesti selle vastu, et kompanii direktsoon keelas neil miniseelikute kandmise.

Ühe Atlanta kiriku seinal Ameerika Ühendriikides seisab hoiatav silt: «Hoidke väärtasjadel silm peal. Mitte kõik kirikuskäijad ei pea kinni kümneri käsust.»

Aktus

„Estonias“

6. JAANUARIL KELL 11 TOIMUB «ESTONIA» KONTSERDISAALIS TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI 1967. A. LÕPETANUTE

PIDULIK AKTUS.

AKTUSEL ON KAASTEGEVAD INSTITUUDI KOORID JA TEISED ISETEGEVUSLASED.

Vast. toimetaja V. KALPUU

Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института газета «Таллинский политехник».

Hind 2 kop.

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk tn. 40/42.

Tellimise nr. 3425

MB 10371